

(สำเนา)

ระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ว่าด้วย การถอดยศตำรวจ

พ.ศ. ๒๕๔๗

เนื่องจากผู้ที่ดำรงอยู่ในยศตำรวจ สมควรจะประพฤติหรือวางตนให้เหมาะสมแก่เกียรติศักดิ์
มีฉะนั้น ย่อมเป็นทางนำความเสี่ยงเสียมาสู่หมู่คณะ โดยเหตุผลดังกล่าว หากผู้ใดประพฤติหรือวางตนให้
เหมาะสมแก่เกียรติศักดิ์ไม่ได้ ก็ไม่สมควรจะดำรงอยู่ในยศตำรวจต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑(๔) มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติ
ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ การเสนอขอถอดยศตำรวจทั้งแก่ผู้ที่อยู่ในราชการตำรวจ และที่พ้นจากราชการตำรวจ
ไปแล้ว ให้กระทำได้เมื่อมีเหตุอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุด ว่าทุจริตต่อหน้าที่ราชการ แม้ศาลจะพิพากษารอการ
กำหนดโทษ หรือกำหนดโทษแต่รอการลงโทษไว้ก็ตาม

(๒) ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้ลงโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก เว้นแต่
ความผิดลหุโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๓) ต้องคำพิพากษาของศาลถึงที่สุดให้เป็นบุคคลล้มละลาย เพราะก่อให้เกิดหนี้สินขึ้นโดยทุจริต

(๔) กระทำผิดทางวินัยอย่างร้ายแรง และมีคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ

(๕) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง สำหรับผู้ที่มีได้อยู่ในราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

(๖) ต้องหาในคดีอาญาแล้วหลบหนีไป สำหรับผู้ที่มีได้อยู่ในราชการหรือหน่วยงานของรัฐ

(๗) ถูกสั่งให้ออกจากราชการ เพราะขาดคุณสมบัติมาตั้งแต่ก่อนได้รับการบรรจุเป็น

ข้าราชการตำรวจ

ข้อ ๒ หน้าที่ความรับผิดชอบในการพิจารณาและดำเนินการถอดยศตำรวจ

(๑) ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ให้กองวินัย หรือผู้บังคับบัญชาที่ได้รับมอบอำนาจใน
การดำเนินการทางวินัยมีหน้าที่รับผิดชอบในการพิจารณาว่า ผู้ใดมีเหตุที่จะต้องดำเนินการถอดยศตามข้อ ๑
แล้วแจ้งผลการพิจารณาพร้อมเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ให้กองทะเบียนพลดำเนินการรวบรวมเสนอ

